

Одного суботнього ранку ми снідали в кухні.

— Повірити не можу, що ти досі їси ці чудернацькі круглі пластівці з людського супермаркету, — скривилася мама. — Ліпше випила б йогурту з фруктовим нектаром, як я!

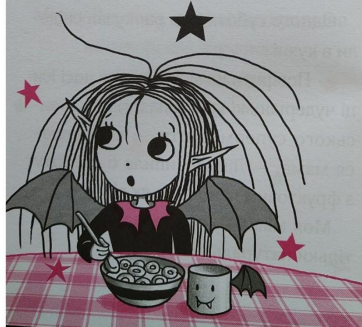
Моя мама — фея, вона споживає тільки натуральну їжу.

9

— А мені вони подобаються! — відповіла я, сунула до рота жменю пластівців і гучно ними захрумкала.

— Вони справді якісь потворні на вигляд, — погодився тато, сьорбаючи червоний сік.

Мій тато — вампір, він любить лише червону їжу.

Я стенула плечима й жувала собі далі. У мені ж змішалася кров феї та вампіра, тож я полюблюю різноманітні страви. Навіть людські! У моєї молодшої сестрички Медової Квіточки смаки такі самі. Я знов напхала повен рот пластівців. Хрум, хрум, хрум. Аж раптом залякла на місці.

Щось було не так.

— Що сталося, Айседоро? — спитав тато, витріщившись на мене.

— Ти якась схвильована, — зауважила мама.

Я проковтнула пластівці, а тоді потягнулася до переднього ікла. Воно хиталося!

— Ой! — Я була просто шокована.

11

Як ти гадаєш, що сталося?

Що має відбутися далі?